ana GLASNICA

Časopis za uličnо umetnost
št. XVIII zimska kolekcija

KLOVNESA TITA NA ANI MRAZ

Uvodnik

Goro Osojnik
vodja Gledališča Ane Monro

Kako človek postane ulični gledališčnik? Sam sem v ta poklic zajadral bolj ko ne slučajno, ko sta me Jani in Roza prosila, da zaigram lovca v neki akciji Gledališča Predrazpadom. Ni bilo kaj grandioznega – v lovski opravi sem sedel pri Sidru v parku Zvezda v Ljubljani. A me je prevzelo in ostal sem v gledaliških vodah ter opustil misel na poklic elektroinženirja.

V tem poklicu sta zame prav gotovo dve reči ključni – celovitost in popotnost. Uličnо gledališče večinoma nastaja kot skupinsko delo in vsakdo v skupini je aktiven v procesu nastajanja dela, ki je vsakič novo in izvirno, ki raste in se spreminja tudi z vsakokratno ponovitvijo. Igralci smo obenem rekviziterji, scenografi, scenski delavci ... Včasih je sicer sitno po predstavi vse potem tudi pospraviti, a mene to, da sem vpet v celoten proces, zelo izpolnjuje.

> Uličnо gledališče je super, nagrajujoče in izpolnjujoče

Spoznavanje novih ljudi, potovanja, srečevanja z novimi prostori, z drugačno publiko – vse to je gotovo vgrajeno v vsakega od nas, uličnih gledališčnikov. Pred kratkim sem spoznal Avstralca, ki si je zadal nalogo, da bo z gledališčem obkrožil ves svet. Na poti je že osem let in raziskuje, kako ljudje reagirajo na humor. Trenutno živi v Estoniji, pogleduje pa že proti zauralski Rusiji.

Nauk te zgodbe bi lahko bil – uličnо gledališče je super, nagrajujoče in izpolnjujoče. A kar samo od sebe se ne bo zgodilo in vanj je treba vložiti veliko sebe, naporov, samokritičnosti, znanja in stalnega izpopolnjevanja. Ni lahko, ne. Je pa fajn.

Deloma si novi uličnі gledališčniki na tej poti lahko pomagajo z izkušnjami in znanji nas, starejših uličnih kolegov. Lahko se vpišejo v Šuglo, našo šolo uličnega gledališča, in si pridobijo osnovna znanja, veščine in izkušnje. Kar nekaj generacij šuglarjev že aktivno nastopa in deluje in nekaj njihovih novosti si med drugim poglejte na letošnji Ani Mraz – tokrat tudi v Radovljici, Kamniku in Mariboru!

Ne se prepuščat malodušju & se srečamo na zimskih ulicah!

Izobraževanje na ulici

Andreja Okorn in Tea Vidmar
Gledališče Ane Monro

Največji mednarodni festival uličnega gledališča v Sloveniji, Ana Desetnica, že 16 let slovensko občinstvo seznanja z uličnо umetnostjo, mu predstavlja žanrsko raznolikost in kulturno pogojene prakse uličnega gledališča, vezane na države, iz katerih prihajajo uličnі umetniki. Pomemben vsebinski del progama Ane Desetnice je v zadnjih letih predstavitev praks uličnogledališko razvijajočega se Vzhoda. Prav vseh 16 let pa festivalski prostor zavzemajo tudi mladi uličnі umetniki.

MENTOR ŽELJKO HAJSOK VABI V SPLIT

Več let je bila pomembna programska vsebina Ane Desetnice MašinA (Mlada alternativna študirajoča iniciativa nastopa na Ani), projekt, ki je dal priložnost nastopa na festivalu neuveljavljenim mladim umetnikom, dijakom, študentom, jim omogočil aktivno sodelovanje na festivalu in s tem sklepanje mednarodnih povezav. Namen Mašine je bil tudi spodbuditi kulturno ustvarjanje med dijaki in študenti, povezati društva, ki delajo z mladimi, ter ponuditi strokovno pomoč mladim pri izvedbi in organizaciji uličnega nastopa. V letu 2007 pa je Gledališče Ane Monro v skrbi za naslednjo generacijo, za uličnі podmladek, ustanovilo Šuglo (Šolo uličnega gledališča). Dvolетni izobraževalni program ni le dal priložnosti preboja na odru uličnе umetnosti, pač pa je številnim posameznikom ponudil neprecenljivo strokovno znanje, ki ga danes uspešno izkoriščajo na samostojni poti. Prav tako pa je bil izobraževalni program, po vzoru modelov iz tujine, z leti deležen številnih sprememb in izboljšav. Vse stremijo k prehodu Šugle v izobraževalno formalno institucijo prihodnosti.

Oder uličnega gledališča je specifičen delovni prostor, ne glede na širšo dostopnost, zaradi brezplačnosti uličnih predstav pa občinstvo ni nič manj zahtevno. Prav tako so se dvignili stanovski normativi, ki od uličnega umetnika zahtevajo premišljen in dodelan pristop k uličnі predstavi. Prav analitično dodelanega pristopa k obvladovanju javnega prostora in ustvarjanju v njem bo deležna tudi nova generacija Šugle, ki v letu 2014 deluje po načelih večje intenzitete. Program prvega letnika Šugle 2014 bo tako izveden med marcem in junijem, vključeval bo redne tedenske vaje (vsak torek) in intenzivnejše mesečne module (od tri do šest dni).

Šuglarji se bodo v prvem letniku prihodnje leto izobraževali in izpopolnjevali v osnovnih veščinah, ki so potrebne za gledališče na ulici: improvizacija in igra, ozaveščanje javnega prostora, stik z občinstvom, gledališki glas in ritem, gib v javnem prostoru, klovnovske spretnosti, cirkuške in akrobatske spretnosti, maska, glas v javnem prostoru in druga praktična znanja.

ALENKA MARINIČ

Rdeča nit izobraževanja v letu 2014 bo razvijanje igre s polmaskami. Šuglarji se bodo učili osnovnih načel gledališkega izražanja s pomočjo mask in raziskovali razsežnosti igre z masko na ulici. Vse v luči ustvarjanja zaključne produkcije. Od marca do junija bodo namreč šuglarji skozi izobraževanje izvedli številne krajše javne intervencije v prostoru, medtem ko bodo ob koncu povabljeni k pripravi zaključne produkcije, velike uličnе predstave, ki bo združila že izkušene uličnе umetnike in mlajšo generacijo. Vodji zaključne produkcije bosta tokrat izkušena slovenska uličnа umetnica Alenka Marinič in ameriški klovn in igralec Justin Durel. Oba sta se pred kratkim izobraževala tudi na priznani italijanski šoli Helikos, kjer je bilo eno celo leto posvečeno prav delu z maskami. Tema zaključne produkcije bo tragična zgodba Shakespearjevega dela Romeo in Julia, ki bo prirejena po načelih commedie dell'arte. Uličnа predstava, zaključna produkcija, bo, razumljivo, predstavljena na Ani Desetnici.

Alenka Marinič: "Commedio dell'arte so igralci prvotno izvajali na ulici, zato se mi zdi posebej velik izziv postaviti produkcijo, ki črpa korenine iz te oblike gledališča, prav na ulico. V predstavi bomo uporabljali polmaske – to so maske, ki imajo izrezan del za usta in lahko govorijo. Maske, ki jih bomo uporabljali, sva izdelala z Justinom, in so za razliko od tradicionalnih mask commedie dell'arte papirnate (izdelane s tehniko 'papier-mâché' – kombinacija papirja, lepila, moke in vode). Tako končna produkcija ne bo tradicionalna predstava commedie dell'arte, kar pomeni, da ne bomo uporabljali usnjenih polmask in arhetipov, ki so jih razvili italijanski komedijanti, se pa bomo s tem žanrom zelo konkretno spogledovali. Prepričana sem, da bo šuglarjem delo s polmaskami in po načelih commedie dell'arte prineslo veliko novega znanja. Tako se bodo naučili, kako upodobiti fizične karakteristike različnih likov, virtuoznosti in tempa, ki jo zahteva stil italijanske komedije, ter predvsem zelo intenzivnega kolektivnega dela, ki je za gledališče na ulici poglavitnega pomena. Prav tako se mi zdi zanimivo mešanje izkušenih uličnih umetnikov s tistimi manj izkušenimi v končni produkciji, saj prvi prinesejo neko stabilnost in izkušnje, drugi pa znajo dodati svežino in sproščenost. Mislim, da bi ta kombinacija znala prinesti dobre rezultate!"

A preden bosta vajeti prevzela Alenka in Justin, šuglarje čakajo štirje meseci intenzivnega sodelovanja z drugimi strokovnjaki. Pomembno vlogo pri predstavitvi javnega prostora bo imel vodja Gledališča Ane Monro Goro Osojnik. Svoje igralsko in pevsko znanje bo s šuglarji delil Branko Završan, ki je pred kratkim zaigral tovornjakarja v filmu Tir, najboljšem filmu po izboru žirije rimskega mednarodnega festivala. Klovnovski izraz bo šuglarjem predstavila že omenjena Alenka Marinič, gibalni izraz pa priznana plesalka in koreografinja Vita Osojnik. Cirkuške in akrobatske spretnosti bodo šuglarji pridobili v Splitu, kamor se bodo odpeljali na ekskurzijo. Delavnico bosta vodila hrvaški akrobat in glasbenik Željko Hajsok in francoska cirkusantka Melanie Munsch. Improvizacija bo pod nadzorom doktorja filozofije in člana gledališkega kolektiva Narobov Gregorja Modra. Pedagoški vrsti pa se bo kot vedno pridružil tudi režiser, igralec in komponist Craig Weston, ki je svoje znanje nabiral na minesotskem kolegiju St. Olaf College, smer glasba, glas in kompozicija, ter na pariški gledališki šoli L'école Internationale du Théâtre Mime Mouvement de Jacques Lecoq.

Izkušenj in referenc pedagoški vrsti Šugle zagotovo ne manjka. Prav vključenost tako različnih umetniških izrazov v proces izobraževanja je zagotovo pot, ki vodi k uspešnemu razvoju naslednje generacije uličnih umetnikov. Ti se tako v razmeroma kratkem času opremijo z določenim znanjem, ki je osnova za nadaljnji razvoj lastnega umetniškega izraza, ki bo v prihodnosti ne le prepričal, pač pa tudi navdušil zahtevno občinstvo Ane Desetnice in festivalov v tujini.

JUSTIN DUREL (ZDA)

je neodvisni ustvarjalec na področju uprizoritvenih umetnosti, ki vključujejo fizično gledališče ter umetnost mask in klovnov. Durel je eden izmed članov klovnovskega dua Val in Noid, kot avtor in igralec je sodeloval z Black Cherry Puppet Theatrom, Annex Theatrom, UnSaddest Factory Theatrom idr. S svojimi predstavami je gostoval v različnih gledališčih in bil gost festivalov v ZDA in Kanadi. Trenutno deluje v Sloveniji kot igralec (123: Stoj! Spektakel!), klovn (Rdeči noski) in pedagog (Pripovedovalski Variete).

ALENKA MARINIČ (SLO)

je neodvisna ustvarjalka na področju uprizoritvenih umetnosti. Kot performerka in soustvarjalka je sodelovala pri večini projektov kolektiva Narobov, s katerim je gostovala na številnih slovenskih in mednarodnih prizoriščih. Leta 2006 je začela sodelovanje z igralko Urško Mlakar, s katero ustvarjata v okviru Bimbo Teatra na področju uličnega, klasičnega in otroškega gledališča (Štefka in Poldka, Konec, Čirule, Čarule, Puf!). Med drugim je delovala kot igralka in soavtorica na televiziji (Štafeta mladosti, Podstrešje, TV Slovenija), v filmu (Nič novega, nič pretresljivega), na radiu (Radio Študent, Radio Slovenija). Poleg tega poučuje gledališko improvizacijo, klovnovske prvine in fizično gledališče doma in v tujini ter deluje pri klovnovskih projektih (Rdeči noski).

Javni prostor Susan Haedicke

Katja Beck Kos
producentka Cledališča Ane Monro

POGLED NA JAVNI PROSTOR

Je teorija in je praksa. Na odru uličnega gledališča. Na odru uporabnega gledališča. So nastopi ... in so politični nastopi, skupno prežeti z

SUSAN HAEDICKE

želeno dramaturgijo. Na voljo v javnem prostoru. Na voljo v razmislek in uporabo. Susan Haedick, redna profesorica na Akademiji za gledališče na Univerzi v Warwicku, ki leži približno dve uri vožnje severozahodno od Londona, se z uporabnostjo najrazličnejših performativnih oblik v javnem prostoru ukvarja že skoraj dve desetletji. Ob izdaji njene nove knjige Contemporary Street Arts in Europe: Aesthetics and Politics (Sodobna ulična umetnost v Evropi: estetika in politika) smo se na nedavnem, že 4. srečanju na temo izobraževanja v ulični umetnosti, SAWA (Street Arts Winter Academy) v Marseillu, pogovarjali predvsem o njenih pogledih na javni prostor.

Vaša zadnja knjiga se osredotoča na pomen javnega prostora in na to, kako ga ulično gledališče spreminja. Mogoče za začetek pojasnilo, kaj točno ste raziskovali?

Ulično gledališče vdira v javni prostor, ga pretrese in spet izgine, toda dogodek za vedno ostane del prostora za vse tiste, ki so mu bili priča. Umetniki skušajo za trenutek prekiniti tok vsakdanjega življenja; preizkušajo, kako daleč lahko gredo v javnosti in do česa lahko pripravijo občinstvo. Umetniki se ne trudijo skrivati vsakdanjega sveta, v katerem se odvija njihova predstava, temveč z občinstvom vzpostavljajo dinamičen odnos, prilagojen določenemu prostoru. Izmišljeni svet ne predstavlja nasprotja resničnemu; gre za to, da domišljija na novo definira naše predstave o realnosti in jim predstavlja izziv. Ulično gledališče ni zgolj zabava na prostem; z umetniškim pristopom uokviri javni prostor in vsakdanje življenje. V svoji knjigi raziskujem, kako gledalca zmedejo porozne meje med sodelovanjem v predstavi in vsakdanjimi dejavnostmi; hkrati ga prisilijo, da položaj ponovno oceni. Sprašujem se, ali dinamični odnos med predstavo, udeležencem in prostorom ustvarja edinstveno politizirano estetiko javnega prostora, ki v zameno omogoča občinstvu udejanjanje demokracije.

Ustaviva se pri prostoru. Ali javni prostor sploh še obstaja ali pa je samo koncept oziroma konstrukt preteklosti? Lahko izpeljemo predstavo v javnem prostoru brez dovoljenj, birokracije in omejitev?

Javni prostor je izraz, ki ga sicer vsi poznamo – ampak kaj pravzaprav pomeni? Vaše vprašanje se nanaša na prostor iz preteklosti, ki ne pozna pravil in omejitev. Pa je zares kdaj obstajal? Ameriška umetnostna zgodovinarka Rosalyn Deutsche v svojih številnih obravnavah javne umetnosti sprašuje, kaj pomeni, da je javni prostor javen, pri tem pa pomena besede javen ne omejuje na prost dostop ali neomejenost, temveč trdi, da je pojem javni prostor brez omejitev pravzaprav neuresničljiv ideal. Javni prostor nikoli ni nevtralen; gre za obstoječ kraj, naša definicija javnega prostora pa razkriva naravo naše družbe in politično skupnost, kakršno si želimo. Pa kljub temu – kaj je javni prostor? Claude Lefort v svojem delu La question de la démocratie (Vprašanje demokracije) zagovarja, da se je koncept javnega prostora pojavil z "demokratično revolucijo", ki je prenesla oblast s prepoznavnega vira (recimo monarha) na nedoločljiv in nestabilen pojem "ljudstvo". Ta sprememba v naravi oblasti je pomenila, da je demokratična oblast morala iznajti nekaj, kar je nadomestilo posameznika, zato je ustvarila javni prostor, kjer ljudje razpravljajo in se pogajajo o idejah. Javni prostor torej predstavlja jedro demokracije, saj so razprave in spori v njem uzakonjeni.

Na kakšen način je ulično gledališče lahko primer udejanjanja demokracije? Ali sociološki in politični vidik uličnega gledališča prihajata v ospredje ravno zato, ker je ta veja umetnosti tesno povezana z javnim prostorom?

Konceptualna definicija javnega prostora, ki sem jo navedla prej, pojasnjuje vzajemnost uličnega gledališča in javnega prostora ter predstavlja udejanjanje demokracije. Koncept demokratičnega javnega prostora je povezan s pojmom javna umetnost, pa naj bo to spomenik, kip ali ulično gledališče, in sicer v smislu razkrivanja družbene organiziranosti in ideološkega delovanja javnega prostora, torej se lahko občinstvo vključi v družbeno-politično razpravo. Vključevanje v razprave z besedami in dejanji predstavlja majhen korak na poti k aktivnemu demokratičnemu državljanstvu. Ulično gledališče takšno razpravo spodbuja, pri čemer prekine tok vsakodnevnih dejavnosti v javnem prostoru in vse prisotne izzove z nenapisanimi pravili. Poleg tega umetniki s provokacijo dajejo dovoljenje, da mimoidoči počnejo tisto, česar v javnem prostoru sicer ne bi. Umetniki premamijo gledalce, da opustijo svojo rutino, prekršijo vedenjske norme, ki jih upoštevajo iz navade in brez poglobljenega razmisleka, in se posledično udeležijo javne družbeno-politične razprave. Tako umetniki ustvarjajo dogajanje, ki zabriše meje med tistimi dejanji občinstva, ki obstajajo v izmišljenem svetu predstave, in tistimi v resničnem svetu javnega prostora – dejanji, ki, pa čeprav samo za trenutek, spremenijo status quo – in s tem umetniki skupaj z občinstvom prenesejo idejo demokracije v prakso.

Vendar za kako resnično aktivne lahko označimo gledalce, občinstvo?

Predstave omogočajo občinstvu, da izkusi različne načine naseljevanja javnega prostora, pa naj bo to sprehod po sredini ene glavnih londonskih ulic in doživljanje mesta kot harmonične skupnosti kot v spektaklu The Sultan's Elephant, pogled v zasebna življenja sosedov kot v Safari intime, intimen trenutek s tujcem kot v Mademoiselle ali opazovanje sočloveka v kletki kot v Les Squames. Gledalec vsekakor soustvarja, kar ga zabava in vključuje v dogodek, toda zapleten in dinamičen odnos med predstavo, občinstvom in vsakodnevnim prostorom ponuja drugačno doživljanje mesta in civilne družbe. Soudeležba občinstva, ki jo estetsko usmerja umetnik, ni državljanska nepokorščina, temveč prej družbena nepokorščina, ki prekine status quo in usmeri pozornost na splošno uveljavljene družbene normative. Takšna dejanja torej predstavljajo demokratični odpor, svobodo, enakopravnost in samoodločanje. V svoji knjigi raziskujem, ali je takšna "vaja" v državljanskem aktivizmu in demokratičnosti prepoznavna kot oblika aktivizma ali ne.

Kakšne razlike ste v svojih raziskavah opazili pri dojemanju ulične umetnosti v javnem prostoru, če upoštevamo, da se osredotočate predvsem na večje festivale evropskih prestolnic?

Res je, osredotočam se predvsem na ulično gledališče na festivalih in v urbanih okoljih Zahodne Evrope. Toda če predpostavimo, da je javni prostor bolj konceptualen kot dejanski, da predstavlja kraj demokratičnega dialoga, potem lokacija šteje manj kot izkušnja občinstva. Po mojem mnenju bi težko našli javni prostor brez pravil in omejitev ali celo "javni" prostor, ki še ni vsaj delno v zasebni lasti. Mislim, da je dojemanje uličnega gledališča bolj odvisno od tega, kako je občinstvo seznanjeno s to obliko umetnosti, kot pa od lokacije.

Ko omenjate javni prostor kot kenceptualni konstrukt, sem se spomnila na zelo specifičen dejanski javni prostor, ki ga je lani uporabila slovenska vizualna umetnica Jasmina Cibic, ki dela v Londonu. V svojem delu No Experience Necessary (Win a Gallery Show in London) si je zastavila vprašanje, ali so strehe avtobusnih postaj eni redkih še obstoječih javnih prostorov, ki so še vedno javni in "nezasedeni". Ste slišali za projekt?

Žal mi je, da sem ta projekt zamudila. Zdi se mi, da je Cibičeva zanimivo uporabila javni prostor, saj je tako spodbudila razmišljanje o edinstvenosti in premoči umetnika, in povprašala, "kaj je umetnost". Zares je bilo videti, kot da je izkoristila javni prostor, da bi zanetila razpravo.

MOJ POKLIC:
ULIČNI UMETNIK

ŠOLA ULIČNEGA GLEDALIŠČA VPISUJE GENERACIJO 2014/2015

Prijave pošljite na elektronski naslov pedagoške vodje **Šugle**, **Tee Vidmar**: tea.anamonro@gmail.com, najkasneje do 25. FEBRUARJA 2014!

Izobraževalni program **Šugle** se začne 4. marca 2014 v Ljubljani, v Dijaškem domu Tabor (Vidovdanska 7), na ljubljanskih ulicah in tudi z izleti v tujino ...

Več informacij na **www.anamonro.org**.

AKTIVIZEM DA ALI NE?

Ana Plamenita

Gledališču Ane Monro je uspelo odkriti še eno izjemno prizorišče v prestolnici. Dvorišče dvorca Selo v Mostah je 16. novembra dobilo ognjeno, pravljično podobo z Ano Plamenito. Ob pomoči lokalnih partnerjev pa je Gledališču Ane Monro uspelo to isto Ano spraviti tudi na pot, iz prestolnice. Festival ognjenih ambientov in luči je namreč zaživel tudi v Mariboru in Kamniku. In tako kot je že ničkolikokrat prej dokazala poletna Desetnica, festival običajno v drugem mestu dobi popolnoma svojo podobo, piše svoje zgodbe. Prav zbiranje zgodb, takih in drugačnih, je bila tudi rdeča nit letošnje Plamenite, festivala, ki je zelo priljubljen predvsem pri družinah z mlajšimi otroki. Prav njim je soj luči najbolj vzbudil domišljijo. V spodnjih prispevkih si lahko preberete nekatere zgodbe letošnje "slovenske" Ane Plamenite.

MARIBORSKA ZGODBA, FOTO: BOŠTJAN SELINŠEK

Ana Plamenita Mariborska ... med dežjem ...

Tajša Perovič
članica ekipe Živih dvorišč

Belgijska ekipa Toverspell je prispela v ponedeljek, lilo je kot iz škafa in res "ni bilo neke sparine", temperatura je segla skoraj pod ničlo. Premočeni in prezebli so fantje že v torek postavljali kupole in pripravljali ambient, si ogledovali Gosposko in "naštudirali" teren. V sredo smo napeto spremljali vremensko napoved in v mislih odganjali mokre oblake. "Točno ob treh naj neha deževati," smo zabičali Sončni upravi, in res smo ravno takrat lahko prižgali prvo svečko in v naslednjih dveh urah še vsaj 500 njih. Že prvi jutranji obiskovalci "ozke Gosposke" so začudeno opazovali kupole raznih oblik in nas, prijatelje Ane Plamenite Mariborske, kako kupole in druge luči ter ognjene ambiente prestavljamo zdaj sem, zdaj tja, iščoč naj lokacijo za razsvetlitev mariborskega duha. Ko se je zvečerilo, se je na Gosposki kar trlo sprehajalcev, občudovalcev festivala ognjenih ambientov in luči. Vsak si je lahko naredil svojo lanternico, ki ga je vodila vzdolž ulice, od Živega dvorišča Gosposke 11, kjer so ob prasketanju ognja prisluhnili Živim zgodbam Roberta Kerežija in Željka Perovića in nemalo jih je zapisalo svoje osebne zgodbe (te bodo v novi preobleki na Živih dvoriščih zaživele februarja), ki jih je naš nabiralnik zgodb kar požiral ... do senčne plesalke Dalande Diallo, ki je iskrivo narekovala ritem ulice.

Povsod in včasih tudi na več mestih hkrati smo srečevali Vilalo, skrivnostno vilo, ki je nagovarjala obiskovalce k pisanju osebnih zgodb in spodbudila še tako zaspan srčni utrip.

Žareča lica, nasmehi in radost vseh, ki so prišli, hvaležnost, ki so jo izkazovali, in jasno izražena potreba po ŠE so večer počasi prevesili v noč.

KAMNIŠKA ZGODBA

Ana Plamenita Kamniška

Goran Završnik
KD Priden možic

Kamnik v tem trenutku ni ne vem kako napredno mesto. Titulo industrijske miniprestolnice mu je vzela osamosvojitev Slovenije, Rudolf Maister se je tu rodil, a kaj hitro šel drugam, planine so lepe in tukaj od zmerej, ampak večina nas za gor rabi žičnico, ki je ravnokar dokončno crknila in rabimo novo. Imamo pa svojo dalmatinsko klapo, imamo nago babo v grbu, sodoben mladinski center Kotlovnica in, od konca devetdesetih, tudi ulično kompanijo KDPM ali po domače Priden možic. In še nekaj. Noro grajenje vseh mogočih stanovanjskih stvorov in nestvorov, ljubko poimenovanih Metuljček, Svetilnik, Beverly Hills in Kremšnite, nam je od konca devetdesetih prineslo kup novih Kamničank in Kamničanov in novorojenih Kamenčkov (prosto po Žigi Saksida, hvala). Še posebej ti zadnji si zaslužijo dogodkov, kot so poletni festival Kamfest in vsi možni kloni Ane Desetnice, ki se dičijo s priponko "po kamniško". Fraza izvira iz ust glavnega slovenskega pouličnika Gorota in večinoma ne pomeni kakšne posebne pohvale, prej nasprotno. "Hej, Goro, kakšna se ti zdi naša nova predstava," ga vprašamo. "Ah, saj veš, tko, po kamniško." No, pa smo to vzeli zares in smo letos poletni in zimski Desetnici dodali še Ano Plamenito in jo na eno mrzlo nedeljo naredili za kamniško.

Uspeh je bil, mirno zapišem, daleč nad pričakovanji. Če pri ostalih dveh, poletni in zimski Desetnici, še lahko preštejemo obiskovalce, jih je bilo tokrat za kaj takega preprosto preveč. Seveda je bila tudi formula za pripravo zmagovalna:

vzameš idejo ognjenih ambientov Ane Plamenite in dodaš Kamnik in Mali grad

pri vremenoslovcih naročiš čemerno, a ne deževno vreme, ki zadrži ljudi čez dan doma, zvečer pa vseeno pridejo "mal pogledat"

večino dela prepustiš mladim iz Mladinskega centra Kotlovnica in štirim Bolgarom, ki so od avgusta prostovoljno v Kamniku v okviru Evropske prostovoljne službe

dodaš tri Belgijce in Ana Monro Marjeto, ki točno vedo, kaj delajo

pripraviš predpremiero lastne goreče ulične predstave

povabiš še lokalni Zavod za turizem in šport (in ostale okultne vede), taborniški odred Bistriških gamsov (!), lokalne glasbenike in, poglej, poglej, avtohtono kamniško trgovino z voskom in svečami, ki ti da ves material za nabavno ceno

prepričaš šefa gasilcev, da nisi Požigalec

kupiš vino in čaj

vse skupaj zakuriš ob predvidenem času

pospravljaš do polnoči in čez

Priložnost smo vzeli zares, celo Goro, ki nas je prišel preverjat iz Ljubljane, je bil raznežen ob pogledu na Mali grad, ki se je dobesedno kopal v ognju, prepreden z mravljiščem obiskovalcev in nekaj vedno bolj nervoznimi gasilci, ki so bili v polni bojni pripravljenosti. Ne zaradi bolj ali manj nedolžnih čajnih svečk, ki tvorijo osnovo Ane Plamenite, ampak zaradi naše predpremiere vkup zvarjene, s petrolejem in bencinom zabeljene uličnе predstave Sodrga, ki je bila, recimo temu, doživeta in bo nedvomno enkrat naš novi hit.

Hvala Ani Monro za kup idej, ki jih leto za letom prinašajo od vsepovsod, da jih lahko lokalci preizkušamo in navdušujemo še koga zunaj Ljubljane in Maribora.

LJUBLJANSKA ZGODBA

Ana Plamenita Ljubljanska

Intervju z
Dorotejo Srhoj (6 let)
je opravil njen oče
Dejan Srhoj
(plesalec, koreograf)

Intervju je nastal kot odziv na vabilo organizatorjev Ane Plamenite, naj kaj napiševa o dogodku 16. novembra v dvorcu Selo, ki sva se ga udeležila. Tistega dne sva se toplo oblekla in se peš odpravila čez Ljubljanico do dvorca. Tam naj bi se srečala z Leonom in še nekaj prijatelji. O programu ali nastopajočih se predhodno nisva pozanimala.

Doroteja, koliko si stara?
Šest let.

Kaj najraje počneš?
Najraje rišem.

Ok. A rada gledaš predstave in ples na ulici?
Mhm.

Zakaj pa?
Všeč mi je bil človek, ki je pil pivo in bruhal ogenj. Z očali in črnimi lasmi, ki je vrtel vrvice z bunkami na koncu.

A to misliš na človeka na Ani Plameniti?
(prikima)

Česa se še spomniš z dogodka?
Ko smo se srečali z Julijo.

Kdo je Julija?
Moja sošolka iz 1. b. Lahko napišeš moja prijateljca, ker je res prijateljica.
Napiši še, da se spomnim, ko je bila tam vila in ti je pela na uho.

Spomnim se, da si bila zelo presenečena, da je vila govorila slovensko. Zakaj te je to presenetilo?
Jaz vem, da je to samo ena punca, ki se je preoblekla v vilo, zato ker če bi bila ona vila, bi ona letela in metala čarobni prah, ona nam je pa dala samo ene bleščice, ki niso nič začarale.

Meni se zdi, da je ona prava vila, ker je pela v vilinskem jeziku.
(dolg premislek) Če bi bila prava vila, bi imela krila.

Saj je imela krila.
Ne, ni imela, saj sploh ni letela.

Meni je bilo the best, da si lahko prižigala ogenj in okoli nosila gorečo baklo.
(jok) Hočem, da me vprašaš, kaj mi je bilo najbolj všeč.

Kaj ti je bilo najbolj všeč?
Ko sva z Leonom prižigala in spet ugasnila baklo.

(Doroteja sproti avtorizira intervju in na tem mestu reče: V Mladini nikoli v oklepaju ne napišejo jok, ker odrasli nikoli ne jokajo.)

Kaj bi ti bilo super, da naslednjič gledaš na ulici?
Da bi lahko jaz nastopala.

A hočeš za konec bralcem intervjuja še kaj povedati?
Mhm.

Kaj?
(smeh)

Kaj?
Ne vem. (smeh)

Hvala za intervju.
Ne, še nekaj bi povedala.

Kaj bi povedala?
Ful všeč so mi bile zgodbice v indijanskem šotoru.

Ja točno, ja res. Zdej pa res konec. Prav?
Prav.
(objem)

Program Ane Mraz

23.–30. 12. 2013

ANA MRAZ Radovljica (Linhartov trg)

23. DECEMBER
17.00 **Gavin Hay** (AVS)

26. DECEMBER
17.00 **Cicus Tobia** (ITA)

ANA MRAZ Kamnik (Samčev prehod)

26. DECEMBER
17.30 **Gavin Hay** (AVS)
18.30 **SODrga** (SLO)

27. DECEMBER
17.30 **Novoletna ekstravaganca s Princyjem in Queenie** (JAR/SLO)
18.30 **Andreas Grund** (CER)

ANA MRAZ Ljubljana (Mesarski most)

26. DECEMBER
19.00 **Eva Škofič Maurer** (SLO)
19.25 **Jakob Bergant** (SLO)
20.15 **Gavin Hay** (AVS)
20.40 **AllaTea** (SLO/UKR)

27. DECEMBER
19.00 **Andrej Tomše** (SLO)
19.20 **Sam Sebastian** (SLO)
19.45 **Tobia Circus** (ITA)
20.25 **Lovro Finžgar in Nik Škrlec** (SLO)
20.50 **AllaTea** (SLO/UKR)

28. DECEMBER
19.00 **Jakob Bergant** SLO
19.25 **Novoletna ekstravaganca s Princyjem in Queenie** (JAR/SLO)
19.50 **Andrej Tomše** (SLO)
20.10 **Andreas Grund** (CER)
20.50 **Elementali** (SLO)

29. DECEMBER
19.00 **Teater Polpet** (SLO)
19.15 **Alenka Marinič** (AVS)
19.35 **Lovro Finžgar in Nik Škrlec** (SLO)
20.00 **Tobia Circus** (ITA)
20.45 **Čupakabra** (SLO)

30. DECEMBER
19.00 **Alenka Marinič** (SLO)
19.20 **Andreas Grund** (SLO)
20.00 **Teater Polpet** (SLO)
20.10 **Novoletna ekstravaganca s Princyjem in Queenie** (JAR/SLO)
20.30 **Elementali** (SLO)

ANA MRZLA Maribor (Grajski trg & Gosposka ulica)

28. DECEMBER
12.00 **Lovro Finžgar in Nik Škrlec** (SLO)
18.00 **Tobia Circus** (ITA)
18.30 **AllaTea** (SLO/UKR)

29. DECEMBER
12.00 **Novoletna ekstravaganca s Princyjem in Queenie** (JAR/SLO)
18.00 **Andreas Grund** (CER)
18.30 **Elementali** (SLO)

30. DECEMBER
12.00 **Jakob Bergant** (SLO)
18.00 **Gavin Hay** (AVS)
18.30 **Čupakabra** (SLO)

Ana Mraz

zimski mednarodni festival uličnega gledališča

RADOVLJICA, Linhartov trg
23. in 26. decembra 2013 ob 17. uri

LJUBLJANA, Mesarski most
od 26. do 30. decembra 2013 med 19. in 21. uro

KAMNIK, Samčev prehod
26. in 27. decembra 2013 ob 17.30

MARIBOR, Grajski trg in Gosposka ulica
od 28. do 30. decembra 2013 ob 12.00, 18.00 in 18.30

Gledališče Ane Monro leto zaključuje s tradicionalnim uličnogledališkim festivalom Ana Mraz, ki ga v Ljubljani že več kot desetletje pripravlja v sodelovanju s Turizmom Ljubljana, v okviru decembrskih prireditev v prestolnici. A tokrat bo Ana Mraz, podobno kot pred njo poletna Ana Desetnica in jesenska Ana Plamenita, obiskala tudi druga slovenska mesta.

Festival Ana Mraz se bo tako začel v Radovljici, v ponedeljek, 23. decembra, ko bo na Linhartovem trgu ob 17. uri uličnogledališko dogajanje odprl po rodu avstralski umetnik Gavin Hay, ki pa večino časa preživi v Zagrebu. Klovnovske vragolije njegovega karakterja JackFlasha in predvsem drzne žonglaže bodo kasneje obiskovalci lahko spremljali tudi v drugih slovenskih mestih. Nasploh pa bo klovnoski pogled na svet rdeča nit letošnjega programa Ana Mraz. V goste namreč prihajata še Roberto Pombo in Anja Bezlova, ki si bosta nadela maski večnih zabavljačev Princyja in Queenie. Andreas Grund iz Nemčije obvlada toliko veščin, da mu človek komaj sledi, a obljublja, da bo njegov nastop predvsem poučen. Alenka Marinić bo obiskovalce zabavala v vlogi neizprosne klovnese Tite, Marco Borghe bo v Tobia Circusu preizkušal absurdne meje ravnotežja, Jakob Bergant bo tisti "mulc", ki bo na Mesarski most prinesel naminoteniške žogice, Ano Mraz pa bo znova obiskal tudi striptizer Miha, v družbi Eve Škofič Maurer, Davida Dolamiča in Tomaža Lapajneta Dekleve.

Ob klovnovskih vragolijah bo Ana Mraz obiskovalcem ponudila še nekaj commedie dell'arte v podobi Maskiranega kriminala, z Lovrom Finžgarjem in Nikom Škrlecem, študentoma igre, ki bosta tokratno točko izpeljala iz študijske produkcije Moliera. Andersenova Deklica z vžigalicami je bila navdih za uličnо predstavo Presketalka v izvedbi Teatra Polpet (Polona & Rada). Predstavo senc s Spomini pozimi pripravlja AllaTea (Tea Vidmar in Alla Pugačova), žonglerski šov Andrej Tomše, za čarovnijo pa bo skrbel veliki Sam Sebastian.

Dogajanje na Ani Mraz bodo ogrele tudi številne ognjaže. Medtem ko je lani v okviru Ane Mraz potekala Ognjenica, srečanje ognjenih artistov, je Gledališče Ane Monro to srečanje tokrat organiziralo v jesenski Plameniti Ani. A nekateri manipulatorji ognjenih zubljev bodo obiskali tudi zimsko Ano. Med njimi velja omeniti zasedbo Čupakabra, iz Primorske pa prihajajo Elementali, ki bodo prikazali pravi ognjeni ples.

Gledališče Ane Monro festival v Kamniku pripravlja v sodelovanju s KD Priden možic, v Radovljici z Javnim zavodom Turizem Radovljica, v Mariboru z Društvom Hiša!, Narodnim domom, Zavodom Mars in ArtMarjem, Ana Mraz pa poteka v okviru programa Vilinsko mesto.

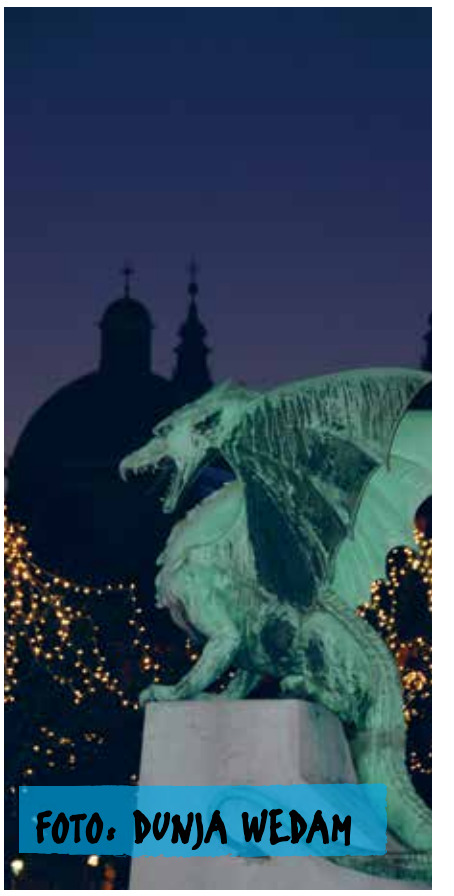

Dobrodošli v praznični Ljubljani

... izbor dogodkov, ki jih za vas pripravlja **Turizem Ljubljana**
več informacij na www.visitljubljana.si

Glasbeni program na Kongresnem trgu
26. 12. Alya, Kingston
27. 12. Helena Blagne, Jan Plestenjak
28. 12. Rok'n'band, Modrijani
29. 12. Rebeka Dremelj, Dražen Zečič
30. 12. Gadi, Magazin
31. 12. Samuel Lukas, Tanja Žagar, Čuki
1. 1. Pulcija (Sting and The Police Cover Band), Queen Real Tribute

Glasbeni program na Pogačarjevem trgu
27. 12. Ansambel Vikend, Pevec Pero Dimitrijevič, Skupina Jovi Band
28. 12. Ansambel Jerneja Kolarja, Pevec Boštjan Dirnbek, Ansambel Potep
29. 12. Skupina Krila, Duo France in Anita, Ansambel Tik Tak
31. 12 Ansambel Toplar, Pevka Andreja, Ansambel Kolovrat
30. 12. Ansambel Darka Atelška, Ansambel Frančič, Pevec Grabar Štefan – Pištek

Glasbeni program na Trgu francoske revolucije
30. 12. Joko Ono, Shutdown, Kvinton, Srečna mladina, Elvis Jackson
31. 12. Clockwork Psycho, Ludovik material, Demolition group, Zaria

Silvestrovanje na Mestnem trgu
31. 12. Alenka Godec, Nuša Derenda

ana
MRAZ

2013

Ana Glasnica
časopis za ulično umetnost, december 2013

časopis izdaja:
Društvo Gledališče Ane Monro, Karunova 14, 1000 Ljubljana
tiskana naklada:
celotna naklada časopisa Dnevnik, 23. 12. 2013
predsednik Društva Gledališče Ane Monro:
Gorazd Osojnik
odgovorna urednica:
Andreja Okorn
uredništvo:
Petra Nartnik in Katja Beck Kos
oblikovanje:
studiobotas
lektura:
Alenka Pirc
fotografije:
Bojan Okorn, Luka Dakskobler in arhiv Gledališča Ane Monro
telefon:
+386 (0)59 366 163
elektronski naslov:
ana.monro@kud-fp.si
spletna stran:
www.anamonro.org
tiskarna:
SET d. o. o.

Spoštovani obiskovalci festivalov in ljubitelji uličnega gledališča,

če ste z delom, ki ga opravljamo v Gledališču Ane Monro, zadovoljni, vas vabimo, da tudi sami postanete Anini prijatelji in nas podprete.

Najlažje to storite tako, da nam namenite del svoje dohodnine.

Vas to ne stane nič, nam pa na ta način zbrana sredstva omogočajo, da se lotevamo vedno novih projektov.

Vse informacije o donaciji dobite na spletni strani

http://www.dobrodelen.si/

Podprite nas tudi vi in postanite del Anine družine!

VAL 202
Ujame vse!

RADIO STUDENT FM89.3

Ljubljana
www.visitljubljana.si